

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

IX. Antonio Sylvio adolescenti, Amicitiam malè initam citò dissolvendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

IX.

ANTONIO SILVIO

Adolescenti,

*Amicitiam malè initam, citò dissolven-
dam esse.*

Nimis serò doles, in charybdin te incidisse, Antoni, & pro Achate fido, nescio quem congerronem tibi associâsse. Omnia communia cum ipso habere desiderabas; habuisti, nempe vitia & malos mores: in fronte Gratias videbatur præferre; expertus es Veneres in ore spurco sessitantes; apem credebas mella congerentem, nunc sentis aculeos: hunc errorem tibi imputa, qui verbis meis non auscultâsti, non seinel te amicè hortantis, ut priùs *Deligas*, quem *Diligas*. In hanc amicitiam inconsulto te impetu coniecisti; implicatiùs nunc hæret nexus, quàm ut sine violentia te expedire possis; Pirithoo te adjunxisti Theseum, quocum ad inferos descenderes. Nimirum blandis sermonibus te deceptum, & in Labyrinthum inductum scribis. Nunc quid agas? Catonis quidem monito, amicitia malè coalitæ, sensim dissuendæ sunt,

sunt,

sunt, non subito discindenda. Ego vero
 Auctor sum, ut hanc societatem quam
 mùm abrumpas; est enim *periculum in
 ra*. Dissolve, imò rumpe hos funiculos
 in funem dententur. At difficile est, ai
 ceros à fucatis amicis discernere, nam
 Salomonem Prov. 29. *Homo, qui blandi
 Etisque sermonibus loquitur amico suo
 expandit gressibus ejus*. In hoc se rete
 induunt, præsertim adolescentes, antequ
 nodos advertant. Audi, quædam tibi ind
 bo signa, è quibus disces, amicos probos
 improbis dignoscere. Est quis audax, &
 diatorio genio præditus; amicitia dignus
 citur, quia manu promptus. Alius parent
 fortunas dilapidat; in amicum eligitur,
 liberalis. Leges alius contemnit, disciplina
 spernit, moderatorum & parentum moni
 minas, reprehensiones, promissa nihili,
 parvi facit; in amicitiam se insinuat, ap
 libertatis amantem. Computationibus &
 dis indulget alius; meliùs lanistas, caupon
 saltatores, cupedinos, quàm Præceptor
 suos novit; in amicitiam recipitur, quia cred
 tur elegans. Alius jocis perfluit obscenit
 ridet sacra, flagitia sua salibus excusat in
 fis, protervis, perulantibus, naso gaud
 alio

verò alios suspendere ; ejus placet consortium ,
quam quia acutus , facetus , urbanus putatur. Fuge
m in has amicitiaē pestes ; nocent maximè , cum
culos maximè placent. Platone teste , amicitiaē
ais sunt firmissimæ , quæ à teneris annis coales-
am cunt : difficulter separe , quos non modò æ-
land tas , sed etiam mores jungunt. Verè Sira-
cides cap. 6. *Ab inimicis tuis separare , & ab
suo amicis tuis attende.* Lælius apud Ciceronem
ete m de *Amicitia* , docet , eam nullo esse scelere co-
ntequ lendam ; est enim turpe & inhonestum , quid-
i ind quid virtute non nititur , communi verbo :
robo *Amicitia aut pares accipit , aut facit* : qui tan-
& git picem , inquinabitur ab ea. Amicus est
gnus Plato (inquebat Aristoteles) sed magis amica
rent veritas ; amicus Pylades , amicus Orestes , sed
ur , q citra offensam DEI. Et quia *Amicus* dicitur
plim alter *Ego* , vide , quam personam induas , cum
mon te lenonis alicujus , aut histrionis , aut gna-
ili , thonis non tantum amicum , sed etiam *alte-*
, ap rum *ipsum* jactas. Ut uva livorem ducit ab
s & uva , sic ætas tenerior corruptionem à socio ;
pon ab *quoties est homo homini lupus* , dum bene
epton stantem secum in præcipitium rapit ! sub a-
cred mici larva latet innocentiaē prædo. Si sapi-
cent igitur , tam infidam amicitiam , vel generosè
infu abrumpe , vel Alexandri Macedonis gladio

ung

uno ictu discinde. In posterum confice
 amicos adscisce, memor illius gnomæ
 thagoricæ: *Ne cuivis dextram injicito*.
 plora mores illius, cujus te similem
 Inter falsos amicos Ecclesiasticus c. 6. re-
 set eos, qui nidorem culinæ sequuntur:
amicus, ait, socius mensæ, & non permi-
bit; à corio, ut canis, non absterrebitur.
 cto: quamdiu nummulus tinnit in ma-
 pio, strident organa assaria, densius fur-
 caminus, fervent ollæ, tamdiu fervet am-
 tia; hæ si frigescunt, frigent salutantium
 ambientium, deducunt officia, dilabi-
 tur vacuatâ lagenâ compransores infidi.
 tu, tanquam pestilens contagium fuge,
 Poëtam audi:

Hunc, quem vina tibi, quem mensa parat
amicum,

Esse puta fictæ pectus amicitie.

Vinum amat, & Cyathos, & sumina,
ostrea, non te:

Sublato vino nullus amicus erit.

Optimè dixit, qui ajebat, Amicitiam illam
 quæ inter pocula contrahitur, vitream esse

---- *Diffugiunt, cadis*

Cum face siccatis, amici,

Ferre jugū pariter dolosi. Hor. l. i. Od.

Sat

Satis, credo, ex his intelligis, quò tua te
rememariè inita cum homine improbo fami-
liaritas adduxerit; quàm propè abfueris ab
exitio: & nisi fallor, audio gemitus oris &
pectoris pravitati indolentis. Habes, quòd
agas gratias benignissimo Numino, qui te, in
luto altius hærentem, singulari favore extra-
xit. Et unde hæc gratia? Libet usurpare ver-
ba, Sap. 4. *Placita enim erat DEO anima il-
lius; propter hoc properavit educere illum
de medio iniquitatum.* Agnovit hoc olim
Augustinus ille, qui qualis in juvenili ætate
fuerit, in *Confessionibus* suis sparsim prodit, &
errata sua palàm orbi facere non dubitat:
quem librum tibi sedulò pervolvendum sua-
deo; experieris Spiritum DEI intus agentem,
& illas *Nugas nugarum*, quibus ad insaniam
captus fuerat, discutientem. Ego plura non
adjungo; ad illum Doctorem te remitto, ut
de copiosius hauries, quàm sicca hæc epi-
stola docere te possit. Impono finem meæ
parænesi, & animitus opto, ut, qui secutus es
errantem, sentias pœnititudinem & affectum
resipiscens. Ipse jam victor suù de se testatur
lib. 9. *Quàm suave mihi subito factum est,
carere suavitatibus nugarum? & quas amit-
tere metus fuerat, jam dimittere gaudium*

E

erat.

erat. Plura in hanc sententiam ipsemet ipse
 ibidem. Vale, & ut illud, non tam de Sc& fu
 læ aberrante dextera, quàm Augustini eribus
 te juventute epiphonema, in te convenne,
 enitere:

Si non errâisset, fecerat ille minus.

X.

EUSEBIO FRONTINO

Tironi Religioso,

Salutem, & perseverantiam.

VENIT nudius tertius ad me mater
 madentibus oculis; causam lacrimans
 rogata respondit, se ex Viro gravi, Oro
 Religiosi, cui nuper te addixisti, percepisti
 tibi & saluti tuæ meritò timendum esse, quod
 videaris cum uxore Lothi spectare retrò,
 que, unde laudatissimè discessisti, pericu
 lum reditum meditari. Dixi, meliora de
 speranda: nihil esse novi, Tirones Religiosi
 diversis motibus jactari, & sapius inconsu
 etiæ spiritu tentari. Subjunxit illa: ah utinam
 meliora de filio meo! utinam vel nunquam
 me matrem viduam deseruisset, vel in an